

Вучићева претња да ће да распише ванредне парламентарне изборе вероватно да је нешто најапсурдније што се у овом веку десило у политичком животу Србије. Најпре, ни ванредни скупштински избори 2014. године нису били потребни. Они су уприличени само зато да би Вучић и формално засео у премијерску фотељу – иако је и као "први потпредседник владе" већ фактички управљао земљом. Тек избори 2015. или 2016. године потпуно би били бесмислени.

Да ли је влада у кризи? Није. Да ли се парламентарна већина осула? Није. Да ли је неко важно и глобално политичко питање на дневном реду па о њему треба и народ да се изјасни? Није. Да ли је опозиција толико ојачала да преко својих медија недељама дрма темеље владе? Не, наравно! Да ли Вучићу не пружају подршку неки од страних центара моћи – Вашингтон, Берлин или Брисел, око којих он непрекидно облеће "као кер око касапнице"? Никако!

Чему онда Вучићева галама о могућим изборима? Он, једноставно, није у стању ништа истински да уради. Он није у стању ни у чему да нађе потврду своје успешности, своје стварне моћи. И њему се сада чини да једино тријумф над слабом и издељеном опозицијом може да му уздигне пали политички его.

Избори, да или не - игра непотврђеног ега

Пише: Слободан Антонић
петак, 28 август 2015 11:23

Избори, да или не - игра непотврђеног ега

Пише: Слободан Антонић
петак, 28 август 2015 11:23

